

Osztályuralom és osztályharc

A gazdasági-politikai termelési modell, a társadalmi rendszer meghatározza az uralkodó és az elnyomott társadalmi osztályok számára a megvalósítható demokrácia és a diktatúra jellegét.

A kizsákmányoló osztálytársadalmakban mindig a kisebbség számára valósul meg érdemben a demokrácia és a túlnyomó többség számára legfeljebb csak a látszata lehetséges, így nem dönthetnek az osztályhatalom, a társadalmi rendszer kérdésében, a formájában, az osztályérdekeikben.

Az osztályuralom megvalósításához és fenntartásához az uralkodó társadalmi tudatot az uralkodó osztály érdekének megfelelően kell kialakítani, amit a felépítmény valósít meg.

Így a kapitalizmusban a hatalom nélküli kizsákmányolt bér-rabszolgák szinte zokszó nélkül eltűrik kifosztásukat, csak az osztályharc segíthet, segíthetne az alacsonyabb rendű helyzetük javításában, amit azonban erőszakkal, diktatórikus módszerekkel, a joguralommal megtorolnak.

A szocializmusban az osztályuralmat a dolgozók a képviselőiken keresztül gyakorolják, a domináns társadalmi tudat formája a tudományos világnézet, a szocialista demokrácia, a kollektív erkölcs és a kollektív népgazdaság.

Az osztálytársadalmakban osztályuralom valósul meg és osztályharc folyik, hol lappangva, hol nyíltan, még akkor is, ha az osztályok tagjai ezt nem ismerik fel, nem ismerik el.

A kapitalizmusban a kapitalisták, a szocializmusban azonban a dolgozó nép osztályuralma valósul meg. A kapitalizmusban az osztályuralmat a fasiszta-kapitalizmus, a szocializmusban a proletárdiktatúra biztosítja.

Nem létezhet osztálytársadalom osztályuralom nélkül, mert a dolgozó és a kizsákmányoló (vagy a kizsákmányolásra törekvő) osztályok (emberek) között (ha felismerik, ha nem) kibékíthetetlen, antagonisztikus ellentétek vannak, amit a diktatúra különböző formáival lehet csak elnyomni.

Az osztálytársadalmakban a demokrácia nem mindenki számára egyformán érvényesül. A kapitalizmus a kizsákmányolók és élösködők érdekében szűkíti, formálissá teszi vagy megszünteti a demokráciát a dolgozó proletár bérrabszolga, beszélőszerszámok számára, amihez a diktatúra különböző formáit alkalmazza.

A kapitalizmusban az osztályuralom a kapitalista osztály önkényuralommal, a fasiszta-kapitalizmussal valósul meg, így a bér-rabszolgák osztály érdek-képviselői a törvényhozásban nem vesznek, nem vehetnek részt.

A szocializmusban az osztályuralmat az összes dolgozó osztály érdekében a proletárdiktatúra valósítja meg, a kapitalizmusra törekvők a szocializmus számára bűnözők, így ezeket ki kell zárni a politikai és az államhatalomból.

A népi demokráciában a kapitalizmus erőinek is a társadalom érdekében kell működniük, erről a proletárdiktatúra gondoskodik a tudományos világnézetre támaszkodó kommunista párt vezetésével.

A polgári demokrácia az osztályellenségeinek a képviselőit a politikai hatomból nyíltan, törvényesen általában nem tudja kizárni, azonban a kommunistákat, a bér-rabszolgák következetes osztály érdek-képviselőit az alap és a felépítmény monopóliumával minden lehetséges módon távol tartják.

Marxista fogalomlexikon

Demokrácia: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül.

Filozófiai kislexikon

Osztályharc: az összeegyeztethetetlen, ill. egymásnak ellentmondó érdekű osztályok között folyó harc. ... Az osztályérdekek objektívek, az osztályok társadalmi helyzetéből, életkörülményeik összességéből erednek. ... A kapitalizmus leegyszerűsítette és lemeztelenítette az osztály-ellentéteket azzal, hogy két nagy osztályt állított szembe egymással, a burzsoáziát és a proletariátust.